

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus. Dijous 26 de Agost de 1897

Núm. 3.351

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Ptas. 1
n províncies trimestre.	3.50
Extranjer y Ultramar.	5.00
Antineis, à prens convencionals.	4.00

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofri, carrer Junquera, 61 s. c. No's retornan los originals encara que no's publicin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província
ÚNICA FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT
Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reb en CONSULTA á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5.

Arrabal alt de Jesús, 38, sobre 'l Correu. Los demés dies á Barcelona, Claris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una y de 4 á 5.

SECCIÓ DOCTRINAL

Estudis arquitectònics

DIFERÈNCIES ENTRE LA NOSTRA ARQUITECTURA I LA CASTELLANA.

Sapigut es que l'Arquitectura és entre les belles arts, la que millor omprova els sentits del poble que la coneix. Així doncs deixant apart altres diferències de raça, llengua, història, costums, etc., que hi puga haver entre les dues nacionalitats més importants del Estat espanyol, ens atendrem aquí solament a les que marca l'arquitectura d'abdos pobles.

Grands són les diferències qu'existen entre les dues arquitectures, i aqueixes diferències són en la escència; no són accidentals, puig que s'refereixen a la estructura íntima del edifici. Quand aqueixes diferències se troben més marcades és a l'edat mitja, encar que modestament i malgrat del caràcter cosmopolita qu'han pres tota mena de construccions i especialment les cases particulars, aqueixes subsisteixen. Doncs mentre els nostres arquitectes segueixen en llurs construccions les bones tradicions romanes, els castellans segueixen en les llurs, les costums antigues.

L'aixó és que 'ls alarbs amb els quals estigueren en constant contacte per més de sept centis anys els hi deixaren quelcom de sòrt art fals i trencadiç; mentres que l'arquitectura catalana està inspirada en l'art sólit i seriós dels pobles d'Europa.

En l'arquitectura cal distingir dues menes d'art, que correspon a dos sentiments, a dos pobles.

L'un, és l'art veritat, és l'art que ho es per dies, és el dels pobles que pensen, és l'art dels grans conjunts constructius; és el que busca la bellesa en la correcció i harmonie de les línies; és l'art, podríem dir, del cervell.

L'altre, és un art de per fora, de fireta i de quincalla, és l'art qu'enlluerna 'ls sentits i no diu res al ànima, es un art fals puig que figura aguantar lo que altres sostenen; aqueix es l'art del cor.

En el primer l'adorno és accidental, doncs no serà mai que per' arrodonir l'obra. En el segon és fonamental puig qu'en ell estriba la bellesa.

Aqueix és l'art de les raças semítiques que nasquen allà al cor del Assia y s'estenguen am la dominació dels alarbs fins á Espanya.

L'altre com havém dit mes amunt es l'art dels pobles europeus; es el dels romans i dels grecs, es l'art gótic i romànic; aqueixos foren els qu'influiran principalment en la nostra arquitectura.

Hem dit qu'en la primera branca dels dos arts de

que venim parlant, l'adorno es accidental, puig que cerca la bellesa en la pureza de la línia: així doncs, si en un temple grec el Parthenon per exemple, li arranquem les metopes del fris, y les trasladém al Museu Britànic, i li trosseigém les màscares del conrisament, quedaran parets i columnes que no per això deixaran d'ornar amb olímpica magestat l'Acropolis d'Athènes. I l'mateix passa en les llaceries, gàrgoles i fulles qu'ornan els edificis romànics i gotics: i és peron la bellesa en aqueixa arquitectura no resideix en les metopes, llaceries, gàrgoles ni fulles, sino en la proporció i harmonie de les línies.

Al contrari, passa en les construccions dels alarbs i en general en totes les de la segona branca del art arquitectonic: puig que si en la sala dels Embaixadors de l'Alhambra de Granada, li esborrem ses complicades i geomètriques llaceries, i li despiadem els brillants policromats del entatzonat, li haurem tret sa bellesa, i sols restarà l'indesció de sos arcs de guix quo no serveixen de res, doncs interiorment hi ha soles que lliguen semblant una carcassa de fusta d'un gegant de sang i guixots.

Que 'ls alarbs no influiren en nostra arquitectura ho demostran els pocs restos que 'ns queden d'obres d'un caràcter marcadament antic; mentres que són innombrables els que hi ha a Castella i Andalusia.

Aquí a Catalunya, per etzár es troba algun fragment de procedència aràbiga; entre 'ls pocs que 's conservan hi ha un troç de marbre blanc en forma de mirab que 's trova empotrat en el claustre romanic de la seu tarragonina. Aqueix mirab pertany segons indicis a una mesqueta que s'aixecà pels anys de 968.

El grup més important d'edificis en que sembla marcarshi més l'influència és el dels denominats banys, de quins n'hi ha a Barcelona, Girona, València, etc. Aqueixos, presenten una disposició consensiblement als que hi ha a Granada; per això no pot reputar-se més que com una copia feta de lluny, com modernament se fan coses d'estil aràbig a Espanya, França, Alemanya i fins a Inglaterra.

Això junt amb amb alguns arcs de ferradura ú obulats, usats en algunes esglésies com en S. Felip de Boada, construïda a l'Ampurdà a principis del segle XII, constitueixen tois els monuments d'un caràcter més o menys marcadament aràbig. Encar que 'ls arcs i llaceries usades en aqueixes pobres construccions, posats al costat dels verdaderament aràbigs, casi 'ns fent perdre l'ilusió de que ho sigan i ens recorden les obres bizantines del segle IX.

Alguns anys després, sòls gòspires mitj. acabades ens ariven del art aràbig que 's tradueixen en mal traçades llaceries i res més.

De lo que deixem seniat se dedueix que l'art aràbig

no existeix a Catalunya, i que aquet sols s'ens revela en algun petit detall.

Mentre a Catalunya s'costruïen les mesquines obres aràbigues qu'hem vist; a l'Andalusia i a Castella s'hi aixecan els grans monuments d'aqueixa arquitectura.

Aqui l'art dels romans floreixia en sa nova encarnació del art romanic, i produzia obres tot notables com Sta. Maria de Ripoll; allí l'art bizantí modificat per l'exaltada fantasia dels alarbs creava sos més remarcables monuments com son l'Alhambra de Granada, la mesqueta de Cordova, l'Alcazar de Sevilla, etc..

Aqui l'art dels romans am sa veritable estructura; allí aqueix meteix art, però fet am tapia fenícia, aguanta am fustes al estil de Síria, recobert per intrincades llaceries i entatzonat els sostres am boscos d'estalactites.

Aquí en fi, com havem dit i repetit hi ha el poble de les grans ratlles, el de les superficies llises, el que 'n te prou am la contemplació del conjunt. Allí l'ponible de les ratlles trencades i sinuoses, el qui ompla 'ls murs d'adornos: el qual s'oposa massat en vista.

Amb el que portem dit, n'hi ha prou pera comprender les diferències que separen les arquitectures dels dos pobles de que venia parlant.

Per acabar i deixar ben marcat el caràcter aràbig que ha tingut en tot temps l'arquitectura castellana, anem a examinar alguns edificis de mes moderna construcció.

En els plans del anomenat estil Plateresc, com es el del duc del Infantat, construït a Guadalajara l'any 1483, veiem que fan decorar els principals salons a l'estil moresc.

En els del Renaixement, com l'Alcazar de Toledo, i l'palau del Arquebisbe d'Alcalá s'adornen també segons les costums aràbigues.

Y per fi s'costruïren cloquers en forma de mèniques, engendrant amb aqueixa barreja l'art mocarab tan excampat per totes les terres més eullà del Ebre.

Mes modernament, vingué l'barroquisme, i 's apoderà dels arquitectes la febre del adorno; aquí a Espanya veiem al célebre Churriguera, aixecar edificis com l'Hospital del carrer de Fuencarral a Madrid, dont tot s'ofega baix l'exuberancia del ornament; mentres que en nostra terra aqueix istil casi no 's percepix, i si alguna cosa 'n resta es molt mes sever que 'l emplea pels castellans, com ho demostran la fatxada de la església de Bethlem i l'escala de la casa Delmas de Barcelona, i fins aquí en nostra mateixa ciutat ne temí una prova en la portalada de casa Bofarull.

Reasumint veiem que en l'arquitectura catalana, les formes son decidides, els arcs són arcs, i en tot hi ha una especie de decidida concisió.

En la castellana, si bé no hi ha l'arabesc veritable, hi ha quedat en ella l'essència d'aqueix pensament; disfumeix les grans ratlles, sos arcs viuen a força d'onduelacions i tot desspareix dessota l'adorno.

Domingo Sugranyes.

Reus, Agost de 1897.

ARTS Y LLETRES

Instantania

Me les estimo a les modistes, an aquestes noies de vuit a deu anys—Me les estimo perquè les planyen

molt.. ¡pobres!.. ¿No us fa trencar el cor veure-les decantades pel pés de la grand capse que porten penjant del braç, recorre grans distàncies, pujar ó baixar escales, deixant vestits y berrets á les senyores?...

Am lo qu' entreguen ¡Quants gojos proporcionen, quants caprichos satisfant á quantes apariencies enobreixen! sens embarg ningú s' enrecorda d' aquestes nenes desheradades de la sort... travallen á la mateixa edat qu' altres nascondes en l' opulència, gaudíen jugant á nines.

Moltes d' aquestes desgraciades criatures moren víctimes del travall i de les inclemències del temps.

No a totes prova la mena de vida qu' hant de fer dins son ofici. mal alimentades i vestides sinó tenen naturalesa forta vant morint a poc a poc com les fulles a la tardor.

Pero per això totes estant contentes am sa sort, perquè la desconeixen en part. Al sortir del obrador se veuen, canten i riu, xerren i saltironen fent grups que passen, i es confouen entre la gent á la qu' aturdeixen am sa cridoria i gatzira... pero això no dura gaire, el grup es desfa per a pendre cadascuna la direcció de casa-seva, ont ariven cançades però conten- tes ignorant la causa de sa alegria.

Però de vegades estant ben tristes. Al hivern passat en vaig veure una que n' estava molt, tremolava de fred i embolicada amb el moçador de sarrell sembla una velleta... plorava temerosa de reliscar, nevava tant! i tenia d' anar tant lluny...

¡Pobretes! jo me les estimaré sempre, són ponce- lles que s' mustiguen al vent de les necessitats de la vida, són moixonetes sense niu.

HORTENSI GÜELL.

Reus Agost 93.

Cuarta exposició de Bellas Arts DE BARCELONA

Comissió organitzadora

La Comissió organitzadora de la cuarta Exposició de Bellas Arts é Industrias Artísticas, que s' ha celebrar-se en la primavera pròxima, ha quedat constituida en aquesta forma:

President, excelentíssim senyor don Joan Coll y Pujol, alcalde; vocals: don Diego de La Llave, presi- excentíssim senyor Bisbe de la diòcessis y de la Diputació provincial; excelentíssim senyor Degà del Cos Consular; don Joaquim de Molins; don Francisco Soler y Royrosa, pintor; don Joseph Griega y Dolçat, presi- dent de la comissió d' Hisenda; don Andreu Aleu, esculptor; don Actur Gallard; don Lluís Domenech y Montaner, arquitecte; don Ramón Rabio y Lopez, pre- sident de la comissió de Foment; senyor president de la Academia provincial de Bellas Arts; excentíssim Sr. D. Matías Muntadas; D. Francesch Miquel y Badía; académich; excentíssim Sr. D. Manel Porcar y Tió; Sr. president de la comissió provincial de Monuments històrichs y artístichs; D. Joan Mutjé; D. Anton Elías de Molins, Director del Museo provincial d' antigüe- tats; Sr. Director de la Escola oficial de Belles Arts; excentíssim Sr. D. Joseph Collaso y Gil, D. Joseph Masriera y Manovana, pintor, Sr. Director de la Escola superior d' Arquitectura; D. Joan Farre; D. Manel Foxà, esculptor, Sr. director de la Escola d' inginyers industrials.

Excentíssim Sr. D. Joseph María Rius y Badía; D. Jaume Trabal; D. Salvador Sampera y Miquel; don Félix Rich y Ardevol; Sr. president de la Societat Económica Barcelonesa d' Amics del País; D. Pedro Far- gás, Sr. president de la Associació d' Arquitectes de Catalunya; D. Rafel Bocanegra; D. Modest Fosas y Pi; Sr. president del Centre de mestres d' obras de Cata- lunya; D. Aurelià Plaza; D. Tomás Moragas, pintor; D. Federich Schwartz; Sr. president del Foment del Travall Nacional; D. Narcís Bordas; D. Fernando de Segarra; D. Federich Travé y Escardó; Sr. president del Circul Artístich; D. Francisco de A. Novella; don Antón Torrents y Monner; D. Mariano Fuster; Sr. pre- sident del Centre Industrial; D. Ramón Martínez Gras; D. Joseph Ferrer Vidal y Soler; Sr. president del Ateneu Obrer; D. Benet Samaranch; D. Joan Llimona y Bruguera, pintor; Sr. president del Circul Artístich de Sant Lucas; D. Salvador Teix; D. Joseph Estruch y Comella; Sr. president de la Societat de Bellas Arts; D. Anton Rosich; D. Francesch Carreras y Candi, don Anton Martínez y Domingo; Sr. president del Centre d' Arts Decoratives; D. Andreu Casanovas; Sr. presi- dent de la Associació d' Inginyers Industrials; Sr. presi- dent del Colegi del Art Major de la Seda, D. Joseph M. Marqués, pintor, y secretari, D. Carles Pitozzini y Martí.

Concurs de Cartells

Ajuntament Constitucional de Barcelona.—En virtut de la autorització concedida á aquesta Presidència per l' Ajuntament, s' anuncia públic concurs entre 'ls artistas espanyols, pera la execució del cartell anunciador de la Exposició, lo qual deurá ajustarse á las següents bases:

1.ª L' estil, caràcter y procediment artístich del cartell, queda á llibertat del artista, sent obligatori pe- ra tots la mida de 1'40 per 0'80 metres.

2.ª L' original del cartell, deurá presentarse completament acabat, en lo Palau de Bellas Arts, avans de las dotze del matí del dia 30 de setembre pròxim, acompañat del pressupost per cada mil exemplars, indicant lo procediment ó procediments que s' emplehin pera sa reproducció, la feixa fixa d' entrega dels exemplars reproduïts y l' compromís d' establiment que degui executar lo travall.

3.ª La Comissió Executiva examinará 'ls cartells y pressupostos presentats y en vista del mérit y condicions dels mateixos concedirà, si ho estima de justicia, un premi de 500 pessetas y medalla de 1.ª classe, així com la reproducció, al que consideri més digne d' aquesta recompensa y un accéstit de 250 pessetas al autor del cartell que segueixi en mérit al premiat.

4.ª La Comissió Executiva al procedir al examen dels cartells presentats, tindrà en compte tot lo mérit artístich de la obra, pero atendrá també las condicions económicas que s' consignin pera sa reproducció.

5.ª Correrá á càrrec del artista premiat la direcció dels travalls de reproducció, no acabant son compromís fins la entrega dels exemplars reproduïts en las condicions establecidas en lo pressupost presentat.

6.ª La composició general del cartell deurá desenrotillarse, tenint present en quānt sia possible la lle- genda explicativa de la Exposició, en lo concepte d' anunci de la mateixa.

7.ª La Comissió Executiva exposará públicament los cartells presentats y pendrà acort als deu dias després de tancat lo concurs.

8.ª La Comissió Executiva se reserva l' dret de rebutjar las obras que no consideri dignas de figurar en lo concurs y de declarar aquest desert, si á son ju- dici no s' presentessin travalls mereixedors d' obtendir las recompensas mencionadas.

Barcelona 24 d' agost de 1897.—L' Alcalde, Presi- dent Joan Coll y Pujol.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICA del dia 25 d' Agost de 1897

FACILITADA PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser- vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu- miditat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE- RPAR- TICULAR
9 m. 3 t.	753 755	98 86	25	43	Nuvol	desigual
9 m. 3 t.						

HORAS d' obser- vació	TEMPERATURAS		VENTS	NUVOLS
	Maxima	Minim.		
9 m. 3 t.	Sol. 34 Sombra 29	15 27	Term. tipo direcció	classe can-
			E.	un Nit 0,7

Da dos quars de nou á las nou del matí d' ahir, lo cel nos regalà un fort ruixat.

Sembla que tot se n' havia d' anar ab ayqua quan de golp y volta s' pará: los nuvols que cubrian l' espai s' aclararen y l' Sol se cuydá de desentrenyinar la part que encara quedava cuberta pera que perdessim tota esperança d' ayqua.

Ahir passà per nostra redacció al objecte de pregarnos la inserció d' un suelto lo pare del jove Alfred Queraltó y Arandes, qui de diumenge que falta de sa casa.

Com lo referit jove no s' troba en lo cumplidor de las facultats mentals, se desitja de las Autoritats que al esser trobat se l' condueixi á la vila de Burjas del camp, residència de sos pares.

Ahir enterraren en aquesta ciutat al jove Anton Fort, que feya algun temps que havia arribat malalt de Filipiñas. ¡Descansí en pau!

Aquestes luctuoses notícias, tristes consecuències de la guerra, començan á ser lo nostre pa de cada dia, y es de preveure que ho continuarán sent per molt de temps.

Y nostres governants tan tranquillos estiuheuant per les platjades cantàbriques y combinant novas embarcadas!

Dintre pochs dias arribarà á Valls hostatjanse en una gran masia del Bosch, propietat del Excm. senyor

Tomàs Salvany, D. Emili Castellar. Com lo gran cenceller dels actuals governs durant sa estada en lo Camp no coneixerà la miseria ni se li farà veure l' estat precari, casi desesperat de nostres classes travalladoras, com viurà en mitj de la esplendidesa, al tornar a Madrid al costat de la Cort, podrà seguir aconsellant que deu sostenir la guerra á tot trans fias á deixar ben afian- sada la soberania d' Espanya en sus colonias, ya que l' país que ell ha visitat neda en l' abundancia y res li importafer nous y grans sacrificis en aras del seu amor á la patria.

Llegím en lo *Diario del Comercio* de Tarragona:

«En lo plan d' obras cual construcció ha de compendres en lo present exercici de 1897 98, figura en aquesta província la carretera de Molá á Marsá, qual inclusió en lo plan general y estudis se deuen á nos- tre ilustre senyor Cañellas.

De l' altra carretera, que també s' deu á dit se- nyor, de Falset á Vilella baixa per Gratallops y Torro- ja, en breu quedarán tamé aprobats los estudis, no obstant lo dictámen en contra que emitió l' enginyer Sr. Pequeño».

La important vila de Vilafranca del Panadés, se pre- para pera celebrar la festa de son patró San Felix mar- tir en lliuidas festes religioses y públicas.

Al efecte ha organitzat un programa atractiu pera 'ls días 29, 30 y 31 del actual y primer del vinet Setembre.

A causa de no haverse reunit suficient número de senyors regidors, ahir l' Exm. Ajuntament no va po- guer celebrar sessió de primera convocatoria.

Promet esser un aconteixement lo senyalament del lloch que s' verificarà á Sitges durant la present festa major, ahont haurà d' aixecarse l' monument á Dome- nico Teotocopuli, conegut en lo nom de *El Greco*.

Se dona per segur que 'ls seyors Salmerón y Rusi- ñol pronunciarán discursos.

Lo diumenge pròxim en la concorreguda societat «El Albà» y en lo teatre de la mateixa s' hi posarà en escena lo drama de D. Joaquim Estebanez «Un drama nuevo».

Lo recaudat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferents especies, puja la cantitat de pessetas 734'77.

Los deplorables successos ocorreguts á Tarragona en motiu del Ceramen de coros y fallo del Jurat, han motivat una reunió de periodistas de la vinya ciutat, en la qual s' acordà demanar als demés colegas de la província que rectifiquessin lo que portavan dit sobre la qüestió, en lo sentit de que 'l públic de la Plaça de Toros, Tarragona, se mantingué espectant y que al tenir coneixement del brutal atropell de que fou objecte lo coro «Catalunya Nova», ne protestà.

En la citada reunió s' acordà també redactar lo següent suelto que aparegué en la edició del dimarts d' aquells nostres apreciats colegas:

«Hem observat ab sentiment que alguns estimats colegas de la província, al informar á sos lectors dels tristes successos ocorreguts en aquesta ciutat ab motiu del dictamén emés per lo jurat calificador que funcionà en lo certamen de societats corals han incorregut en un error que per esperit de justicia, esperém rectifica- ran degudament.

Lo públic de Tarragona que assistí al repartit de premis, no feu en veritat cap demostració al coneixer lo fallo del jurat, ni prengué la menor part en los actes reprobables que s' realisaren més tard contra la societat coral «Catalunya Nova», tota vegada que 'ls únichs actors foren en realitat los mateixos ceristas— á lo més en sa majoria—que assistiren al referit con- curs.

Lo públic, simple espectador en aquella qüestió, no intervingué pera res absolutament en la iniciativa y desenvolupio dels successos ocorreguts, mantenintse en una actitud expectant, que abandonà més tard al coneixer la gravitat dels fets pera condempnarlos severament.

Aquesta es la veritat que resulta de la rigurosa depuració que s' ha verificat, y per consegüent no es just que s' atribueixi al públic tarragoní una actitud que estigué molt llony d' observar.

Tarragona tingué festeigs y tota classe de respectes y deferències pera totes las societats corals, sense di- ferències mortificants, que responden á las invitacions de la ciutat, la hoaren ab sa visita, y lamentà y lamenta que dirimieren las contendas en una forma

que, per respecte al nom del poble hospitalari per excepció que 'ls albergava en son si y per respecte à si propis no devian haver usat.

Conegut lo criteri recte é imparcial que informa la doctrina professional dels ilustrats colegas de la premsa provincial, à quins van dirigidas aquestes ratllas, no hem d'insistir en la rectificació demandada, que ells serien los primers en exigir de la premsa tarragonina, ab sobrada rehó, si 's tractés del bon nom de las respectivas localitats, qual cultura y civilisació reflejan á diari en sus columnas y d'una manera verdairement digna de tot encomi.

Ans d'ahir nit à primera hora passava per lo carrer del Marqués del Duero de Barcelona una corda de presos custodiats per la guardia civil. Al arribar frente al carrer del Comte del Assalt, dos dels presos citats s'escaparen, sense que los que 'ls custodiavan poguessin detindrelos, à causa de la molta concurrencia que circulava per aquell lloc á dita hora, y que en los primers moments no sabia de que 's tractava, lo cual motivà los consegunts sustos y carreras.

En la corda hi anavan uns dotze presos que acabaven d'arribar de Tarragona y que devian ser entregats en las Presons nacionals. Un dels escapats se troba condemnat à set anys de presó correccional, yá quatre l' altre. Los guardies que 'ls custodiavan no volgueren disparar contra ells, per temor de ferir a algú transcurrent. Per la nit se practicaren algunas pesquisas, sent detingut lo germà d'un dels fugitius.

SECCIO OFICIAL

Institut de 2. ensenyansa de Reus

Conforme á lo previngut en las disposicions vigentes quedará oberta la matrícula pera l' curs académich de 1897 á 1898, en la Secretaria d'aquest Institut desde l' 15 al 30 del vinent mes de Setembre de 9 á 12 del matí.

Lo período de matrícula extraordinari comprendrà desde l' 1 al 31 d' Octubre devant los alumnos satisfacer dobles drets que 'l senyalats pera la ordinaria.

Los alumnos satisfarán vuit pessetas per cada assignatura y segons lo disposat en la regla 14 de la R. O. de 25 de Juny últim abonarán lo recàrrec transitori de guerra á rahó del 10 per 100 sobre l' import total de la matrícula de cada alumno per medi de tímbris de dit impost.

Satisfarán ademès per cada inscripció 2'50 pessetas en substitució dels drets d'examen y un timbre móvil de deu céntims pera cada assignatura y papelets d' inscripció.

Los alumnos majors de 14 anys presentarán el temps d' inscriures sa cédula personal y ls que ingressin per primera vegada presentarán sa partida de nacimiento.

Los examens extraordinaris y d'ingrés s' anunciarán ab la deguila anticipació en la taula d' edictes del establiment.

Lo que d' ordre del M. I. Sr. Director se fa públich pera coneixement dels interessats.

Reus 15 d' Agost de 1897.—Lo Secretari, Lluís de Olavarrieta.

Matadero Públich

Bestiars sacrificats pera l' consum en lo dia d' ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous	2	370'400	74'08
Badellas			
Bens	45	649'100	129'80
Cabrits	1	6'800	1'36
Tocinos	8	510'500	110'33

315'57

Desputillas de bestiar de llana y pel. 16'38

Total adeudo 231'95

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Ceferí.
Sant de demà.—Sant Joseph.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

BARCOS A LA CARGA

Dijous 26

Pera Londres y Amberes v. «Velarde», consignataris senyors Mac Andrews y C.

Pera Bilbao y escalas (fent la de Marín) v. «Ansel-

mo», que despatxan los Srs. Fills de Aenigno Lopez. Pera Bilbao y escalas v. «Cabo Quejo», consignataris D. Marián Peres.

Divendres 27

Pera Cette v. «Correo de Cartagena», consignataris Srs. Vda. y Nebot de P. Ferrer y Mary.

Pera Valencia y Gandia v. «Cervantes», son agent D. Joseph M. Ricomá.

Dissape 28

Pera Liverpool v. «Soto», consignataris Srs. Mac Andrews y C.

Pera Liverpool v. «Tintoré», son agent D. Modest Fenach.

Pera Génova v. «Unione», que despatxan los señors Casaseca y Terré.

* * *
Pera Bordeaux, Oporto, Helsingfors, Abo, Hangó, Borga, Lovisa, Kotha, Viborg, Fredriksham, Nistad, Raumó, Björneborg, Kristinestad, Vasa, Jakobstad, Gamla, Karleby, Uleaborg, San Petersburg y Reval, y pera Moskow, Warschau y Nischni Nowgorod, é flete corrido via San Petersburg, sortirà d' aquest port del 7 al 8 de Septembre pròxim lo vapor rus «Ariadne» que despatxan los señors Boada germans.

Pera Génova y Liorna, sortirà lo 31 del actual lo vapor «Sagunto», que despatxa don Anton Más y March.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	64'70	Filipinas	96'
Exterior	80'90	Aduanas	96
Amortisable	80'	Cubas 1886	96'62
Fransas		Cubas 1890	79'87
Norts		Obs. 6'00 Fransa	93'25
Exterior París	62'31	Obs. 3'00 »	51'
París	30'80	Londres	32'95

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d' ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'68	Fransas	96'62
Exterior	80'90	Cubas vellas	96'62
Colonial		Cubas novas	79'87
Norts		Aduanas	96'12
Obligacions Afirmacions	80'	Obligs. 3'00 Fransa	10'95

PARÍS

GIROS

Paris. 30'80 Londres 33'95

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per os corredors de comers D. Joan V. llés, D. Joan Illaurado Prats y D. Joan Vaillés Vallduví.

Londres 90 dñe. 00'00 diner 8 dñe. 00'00
Paris 8 dñe. 00'80 Marsella 00'00

VALORS LOCALS DINER PAPER. OPER.

ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense	850	0	0
Industrial Harinera	600	0	0
Banch de Reus	500		
Manufacturera de Algodon	100	0	0
C. Reusense de Tranyias, privilegiadas al 5 per cent.	415		

TELEGRAMAS

Madrid 25.

La carta del general Martínez Campos, está dirigida al general Blanco.

Lo traslado que en ella 's diu que 's dongui de la mateixa, es als senyors Silvela y Fabié.

—Respecte de la petició de reforsos pera Filipinas, nos consta, per informes que creyem fidedignes, que 'l general Primo de Rivera ha demanat de 8 á 10.000 homes, del cupo del contingent pròxim.

En quant á la petició de més de 200 quefes y oficials, se fa obligada per la molta repatriació de quefes que 's ha verificat en los últims mesos.

—Lo general Beranger ha manifestat que censura en termes categòrichs las declaracions fetas á San Sebastián per lo general Azcárraga y duch de Tetuán, contraries á la política d' unió de certs elements que jutja indispensables pera vigorizar las forças conservadoras.

Tampoch amaga 'l ministre de Marina lo mal efecte que li ha produxit la versió que permet creure en la possibilitat de que 'l duch ce Tetuán, que 's troba incapacitat, se posi al enfrot de las forças conservadoras.

Opina 'l general Beranger que lo que s' ha de fer més endavant per l' imperi de las circumstancies deu ferver desde un principi, perque no 's poden permetre aplassaments. Avuy se requereixen solucions urgents.

Lo general Beranger repassà la historia política contemporánea, estableint semblans ab los homes polítics del actual Gobern y acabà dijent:

«Creure que 's pot convencer á la opinió pública de que la mort del Sr. Cánovas no ha significat un canvi polítich radical per part dels conservadors, es una verdadera temeritat.»

—Lo Sr. Castellano, per sa part, ha manifestat que l' actual Gobern no rellevarà al general Weyler.

Poden vostés afirmar això categòricament, digué dirigitse als qui l' escoltavan.

Afirmá que 'l Gobern està disposat á separar tota dificultat que pugui provocar més ó menos directament la dimisió de Weyler.

Si algun ministre hi hagués, digné 'l Sr. Castellano, que tractés de plantejar la cuestió en Consell, los demés s' oposarían a qualsevol acort en altre sentit encar á forsa d' una crisiis inevitable.

Los actuals ministres continuaran la obra del señor Cánovas y ho farán així com testamentaris.

Donchs bé, una part d' aquesta obra te com fundament mantinen al general Weyler en son puesto.

Lo general Weyler ha tingut prefixada la época de son desenredament per la estació que s' avehina y en ella deuen veure los grans resultats que esperava 'l Sr. Cánovas.

En resum, que 'l general Weyler no 's rellevarà ó vindrà un altre Gobern á rellevarlo.

Respecte al envío de reforsos, ha manifestat que 'l Gobern, segunt lo criteri del Sr. Cánovas, no regatejarà los aussilis absolutament necessaris per acabar la guerra de Cuba y Filipinas.

ANUNCIS PARTICULARS

TRASLADO

La pasteleria y Confiteria

LA CONFIANZA

C. XIPELI

S' ha trasladat desde la casa que ocupava en la plassa de Prim cantonada al Arrabal de Santa Anna, á la mateixa plassa de Prim número 7, á causa de las contínuas exigencias del amo de la casa en que estava instalada.

En lo nou local, se proposa continuar servint á sos països y al públich en general ab l' esmero que té acreditada la casa «LA CONFIANZA».

REUS.—Plassa de Prim, 7.—REUS.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Servei de trens de viatgers que regirà desde l' dia 1 de Juliol de 1897.

SORTIDAS DE REUS SORTIDAS DE SALOU

MATÍ TARDE

Tren núm. 12 á las 4'10 Tren núm. 1 á las 4'56

» 16 » 6'44 » 13 » 7'32

» 18 » 7'30 » 17 » 8'17

» 20 » 8'15 » 19 » 10'02

» 2 » 9'06 » 21 » 10'46

